

JUSTITISMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 17. december 2010
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2010-792-1513
Dok.: RAJ41705

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 270 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 5. november 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 270 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Finder ministeren det acceptabelt – og hvad er ministerens holdning til at regler/love, der oprindeligt blev skabt til bekæmpelse af terror, nu kan anvendes enten via praksis eller lovgivning på anden kriminalitet, herunder eksempelvis området for hemmelige telefonaflytninger og tv-overvågning?”

Svar:

1. Justitsministeriet har forstået henvisningen i spørgsmålet til ”hemmelige telefonaflytninger” således, at der henvises til indgreb i meddelelseshemmeligheden efter retsplejelovens § 783, stk. 2, hvorefter retskendelse om indgreb i meddelelseshemmeligheden kan være rettet mod personen (og ikke kun telefonnummeret).

Med anti-terrorpakke II fra 2006 blev der skabt mulighed for, at der i en retskendelse om telefonaflytning i sager om overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13 (om terrorisme mv.), ud over bestemte telefonnumre kan anføres den person, som indgrebet angår (kendelse ”på person”).

Ved lov nr. 497 af 12. juni 2009, som blev vedtaget med et bredt flertal i Folketinget (V, S, DF, SF og KF), blev muligheden for at opnå kendelse ”på person” udvidet til også at omfatte en række bestemmelser i straffeloven om alvorlig personfarlig kriminalitet mv., som i praksis ofte har eller kan have relation til mere systematisk og organiseret kriminalitet, herunder bandekriminalitet. Udvidelsen omfattede således bl.a. drab, grov vold, vold og trusler mv. mod vidner, ildspåsættelse mv., hvor andres liv udsættes for overhængende fare, grov narkotikakriminalitet, grov våbenkriminalitet og røveri.

2. Reglerne om privates adgang til at foretage tv-overvågning på frit tilgængelige områder findes i tv-overvågningsloven, som blev indført ved lov nr. 278 af 9. juni 1982. Formålet med loven var at begrænse adgangen til privat tv-overvågning af områder, som benyttes til almindelig færdsel, til nogle nærmere angivne situationer, hvor legitime modhensyn, navnlig af kriminalpræventiv art, kunne begrunde, at tv-overvågning bør kunne finde sted.

Ved lovændringer i 2002 og 2007 er disse undtagelser til det generelle forbud blevet udvidet. Formålet hermed har været at forbedre mulighe-

derne for at forebygge og opklare navnlig berigelseskriminalitet i takt med udviklingen i teknologi og kriminalitetsmønstre.

Med den seneste lovændring i 2010 har boligorganisationer mv. og idrætsanlæg fået mulighed for efter nærmere fastsatte betingelser at foretage tv-overvågning af visse områder, der benyttes til almindelig færdsel. Formålet med denne lovændring har været at give adgang til tv-overvågning, som konkret kan anses for væsentlig af hensyn til almindelig kriminalitetsbekæmpelse.

Udvidelserne siden 1982 i privates adgang til at foretage tv-overvågning har således ikke været begrundet i hensynet til terrorbekæmpelse, men har derimod haft et bredt kriminalpræventivt sigte.

I forbindelse med anti-terrorpakke II fra 2006 blev der indsat to bestemmelser i tv-overvågningslovens §§ 4 a og 4 b, hvorefter politiet kan henstille til offentlige myndigheder eller private, at der foretages tv-overvågning i overensstemmelse med gældende lovgivning, ligesom politiet kan meddele pålæg med hensyn til kvalitet og opbevaring af optagelser fra allerede planlagt eller iværksat tv-overvågning. Der er således med disse bestemmelser ikke sket en udvidelse af adgangen til at foretage tv-overvågning.

Det fremgår i øvrigt af bestemmelseernes forarbejder, at henstillinger om at iværksætte tv-overvågning navnlig forudsættes anvendt, hvor tv-overvågning vurderes at kunne være af betydning for forebyggelse og efterforskning af eventuelle terrorangreb, men også kan anvendes, hvor hensynet til at forebygge og efterforske anden alvorlig kriminalitet taler for det. Pålæg med hensyn til kvalitet og opbevaring kan ifølge forarbejderne gives, hvis politiet f.eks. i forbindelse med efterforskningen af en straffesag har konstateret, at tv-overvågningsoptagelserne på det pågældende sted ikke er af en sådan kvalitet, at de kan anvendes i efterforskningen. Det har således ikke været hensigten med bestemmelserne, at de alene skal kunne anvendes i forbindelse med terrorbekæmpelse.

3. Jeg kan i lyset af det anførte tilføje, at der efter min opfattelse ikke generelt bør være noget til hinder for at ændre eksisterende lovgivning, sådan at den får et udvidet anvendelsesområde som led i bekæmpelsen af kriminalitet. Om en sådan lovgivning er acceptabel, må således efter min opfattelse afhænge af en vurdering i det enkelte tilfælde – en vurdering, der omfatter både retssikkerhedshensyn og hensynet til, at der til stadig-

hed er tidssvarende lovgivning, der gør bl.a. politiet i stand til at yde en effektiv indsats mod kriminalitet.